

началника на станцията е въ нова кжщица; въ Унгария всичко по желѣзницитѣ е на нѣмски, малко нѣщо има маджарско, само гайтанлии униформи. Работниците по желѣзницитѣ сж съ гугли. Мъгли. Спускаме се пакъ надолу. Мехадия не се вижда — въ странична долина. Високи планини край самия желѣзень пжтъ. Тихо е на станцията Мехадия — следъ сезона, зима — шумението на Черна край пжтя, чуруликане на птицитѣ; примитивни воденици съ турбини. Волски кола, жена на конь à la fourchette. Планински червени кончета на паша. Всичко е румънско, говоръ на румънски езикъ.

6 ноемврий, четвъртъкъ. Оршова. Недостроена гара, далеко отъ града. Азъ, единъ грѣкъ и единъ румънинъ, заселенъ отъ 9 години въ Букурещъ, потеглихме на първобитна брѣчка за далечния градъ, презъ грозень камънакъ и калъ. Много желѣзнични сгради. Градътъ — низки кжщички, като въ Бѣлградъ, отдалечени една отъ друга, съ градини въ правилни линии, предпотопна калъ. Грѣкътъ каза, че сега отъ тукъ захваща „Halbasien“. Тъкмо е пазаренъ день. Румънски носии, женскитѣ напомнятъ черногорскитѣ, а мъжкитѣ — загребскитѣ (цвѣтя въ бѣло). Непознатъ говоръ на румънски езикъ, — който досега не съмъ слушалъ. Турци (отъ Ада-кале*). Циганки съ кърпа презъ уста, като туркинитѣ. Сърби отъ другата страна. Маджарски надписи.

Пристигащето. Пълно е съ станционни ладии, шлепове. Дунавътъ е стѣсненъ, отсреща се виждатъ високитѣ сръбски планини и селището Текия — ориенталско село, нови за мене картини и реминисценции отъ 1874 г. — пжтуването ми изъ Сърбия. Платихъ до Ломъ I кл. 8·76 флоринта. Параходътъ потегля следъ пладне. Български разписания за станциитѣ въ България; първата българска обява за пжтуванията между Ломъ и София. Наближава la destinée, чувствавамъ нейната близостъ. Хамали въ фустанели и кожени калпаци съ нумера; вина, конякъ, коли по шлеповетѣ. Край брѣга алея Робини. Австрийска войска, хонведи. Бъркотията съ паритѣ и курсоветѣ тукъ вече захваща. Студено, ходя по улицитѣ съ пардесю и връхъ него пжтнишко манто съ качулка. Сжжпъ транспортъ на куфаритѣ отъ гарата до брѣга и безсрамни ориенталски бакшиши; всѣки нехранимайко, който само е зяпалъ при пренасянето, иска поне 10 крейцера. Говори се румънски. Kultursprache въ агенцията, въ гостилницата и т. н., за очудване е нѣмски. Но се говори малко и сръбски (при покупки). Оршова — голѣмо село. Навсѣкжде се вече топи. Отидохъ на телеграфа — обадохъ се на баща си въ имперския съветъ.

*) Ада-кале, низъкъ островъ. Стара много мизерна крепость въ развалини, стража. Турцитѣ и досега стоятъ тукъ. Укрепления и каземати дори до самата вода. Турски кжщички.